

1951. okt. 8.

Uram, sokat, nagyon sokat kerestelek. Végigkutattam az élet ezer útvesztőjét és ott kerestelek, ahol nem találhatlak meg. Most itt állok tépett ruhában, sebzett arccal, tövisektől tépett, vérző testtel. Végigjártam minden helyet. Benéztem a tudomány csarnokaiba, de nem láttalak, a mulatóhelyeken sem fedeztem fel vonásaidat. A társaságokban a képmutatást találtam helyetted. Kerestem Valakit és nem tudtam, hogy kit. Kerestem az emberek között, a szeretetben, élvezetben, örömben, de nem találtam, mikor már csaknem elernyedtem, a lelkembe tekintettem és ott megtaláltalak. Megláttam a Te arcod jóságos mosolyát, az élet lüktetését az igazság és szeretet egységében. Te magadhoz vonzottál, most itt állok ilyen szájalmasan, gyarlón, kiégve. Tekints rám, olyan vagyok, mint a féreg. Kérlek fogadj el, ne azt nézd, hogy ne érek semmit, hanem nézd hatalmat, mellyel bármikor használható eszközt faraghatsz belőlem. Tudom, hogy értéktelen vagyok, látom nyomorúságos semmisségemet, de mégis bizalommal fordulok Hozzád, mert hívtad a terhelteket és a keresésben elfáradtakat. Az én agyam szörnyű sejtések lázától terhes, engedd, hogy megpihenhessek isteni kebleden és eltöltsön a végtelen boldogság fenséges nyugalma. Azonban kérlek, hogy minden, mindig a Te akaratod szerint történjen. Uram, megtaláltalak, mint legfőbb jót és hallom az évszázadokon átzenő hívásodat: legyetek tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes. Uram, megmutattad nekem ezeket a szédítő magasságokat és szédület erejével vonzottál oda, feléje. Én engedelmeskedem és megyek, de nem tudok a magam erejével előrehaladni, kérlek segíts, emelj, támogass, erősíts, hogy arcod fényében és kezed erejével haladhassak és utam végén megtalálhassalak örökre.

Szent Terézia: A tökéletesség útja

Igen nagy hit szükséges olvasásához és megértéséhez. Az imaélet útja a tökéletesség útja. Épp ezért a tökéletesség különböző útjainak más és más imamódok felelnek meg.

Az ima fokozatai:

1. Ajak-ima (oracion vocal).
2. Elmélkedés (meditacion) okoskodó, következtető elmélkedés.
3. Képzelti szemlélődés (consideration) eleven magunk elé állított képről való elmélkedés.
4. Összeszedettség imája (oracion de recogimiento) az ember beszüneti képességeinek működését és átengedi magát a hit alapján az Isten kegyelmének.
5. Nyugalmi ima.
6. Természetfeletti szemlélődés (contemplacion perfecta) Isten közvetlen tevékenysége a lélekben. Felfüggeszti képességeit, elragadtatást okoz.

Az elragadtatás lehet:

1. érzéki látomás. Fizikai elragadtatás, látomás.
2. képzeleti látomás. A jelenés a képzeletben játszódik (álomkép alakjában).
3. értelmi látomás. Érzéki benyomás nélkül, közvetlenül az értelem fogja fel a jelenést.

Akadály: kísértés:

1. Fizikai kísértés.
2. Szellemi kísértés.

XII. Pius: Mistici corporis c. enc.

„Az Egyház továbbá az evangéliumi tanácsok felkarolásával a Megváltó szegénységét, engedelmességét és szüzességét is kifejezésre juttatja önmagán. A sok és különféle szerzetesi intézményével, amelyek drágakövekként ékesítik, bizonyos tekintetben magát Krisztust állítja elének, amint a hegyen szemlélődő imába merül, amint a néphez beszél, betegeket és sebesülteket gyógyít, bűnösöket vezet jó útra, vagy amint mindenkivel jót cselekszik. Nem csoda tehát, ha az Egyháznak is, amíg csak ezen a földön időzik, Krisztus példájára üldözéseket, zaklatásokat, fájdalmakat kell elviselnie.” (38. o.)

1951. okt. 13.

Az ember, ha tiszta ésszel számításba veszi a körülményeket, lehetetlen, hogy ne álljon az Isten oldalára. Mert az Isten nagy ütőkártyája az örök boldogság, azaz önmaga. Az ördög pedig kénytelen elrejtteni ocsmány önmagát, adni viszont csak földi javakat adhat. Most aztán minden ember, aki magát értelmesnek nevezi, megítélheti, melyik az értékesebb, melyiket választja. Tiszta fejjel a nagyobbban választja.

Lelkigyakorlat 1951. okt. 23-nov. 1. (Szombathelyi szeminárium)

24. 10 óra. Isten akarata. Ó jó Jézusom emlékezzél arra, hogy vágyaim netovábbja a Te akaratodnak teljesítése volt. Add meg az erőt, ennek a programnak erős akarattal való továbbviteléhez. Megismerttetted velem gondviselő Jóságod és teljesen magadhoz vonzottál. Én ellenkeztem egy kicsit, de ki állhat ellen akaratodnak. Parányi voltam és semmiségem tudata gátlólag hatott. De Te kiegészítetted bennem, ami hiányom volt és bízattál, hogy semmiségemet egészen vessem beléd és mással ne törődjek. Én engedelmeskedtem Neked és most is itt vagyok, hogy szolgálataimat felajánljam Neked. Tudom, hogy semmit sem érek és Előttem kisebb vagyok,

mint a porszem, de bizalommal jövök, hiszen Te a betegeteket és elárvultakat hívod. Nem kérek mást Tőled, minthogy országodban a legkisebb helyet foglalhassam el a Te akaratod szerint, csak hogy Melletted lehessen a harcban. Ezáltal Te is megdicsőülsz, mert hiszen íme éppen a legértéktelebbit használod fel eredményesen. Mekkora is a Te hatalmad édes Jézusom.

24. 18 óra. Tűz vagy Istenem, erős és olthatatlan. Égetsz, égetésed sebet ejt, de ez a seb édes, mint a méz. Fájdalmat okozol, de ez a fájdalom kívánatos. Akit egyszer megégettél, az megemésztetni akar a szenvedésekben. Mi jó vagy Uram, Istenem, mindenem.

Mily sokat adottál Te nekem s mily értéktelen és kevés az, amit én tettem Érted. Emlékszel Uram, hogy gyógyítottad meg gyomorfájásomat, mikor magamhoz vettelek? Emlékszel torokfájásomat hogyan szüntetted meg egy pillanat alatt? Emlékszel arra a sok kegyelemre, melyet Tőled kaptam, a tökéletesség hegyének, a Szeretetnek víziójáról? Én emlékszem! Hála...

És én mit adtam mindezért? Elfeledést, hanyagságot és nemtörődömséget. Ó Uram, a Te szent sebeidre emlékezz, értem is szenvedtél, irgalmazz nekem. Én emlékezem bűneimre és ocsmány életemre. Öt éves korom szakadékaiból is Te mentettél ki. Különösen fáj, hogy mindezért azt a három évet adtam Neked. Csúnya voltam. Lelkem tele volt az undokság mocsarával. Értelmem elhomályosult, de akaratom töretlen maradt. Tévelyegtem, hatalmában tartott a hiúság és az érzékiség, hatalomra vágytam és tehetségemnek az elismerésére, pedig nem is volt. Nem értettem meg akkor, hogy mindent szemétnek kell tekintenem Éretted, hanem szórakozást és kielégülést kerestem, mulatóhelyeken, bálókban és uzsonnákon és nem vettem észre, hogy lelkem valójában valami mást keres ezeken túl és felülemelkedve. Nem vettem észre, hogy nem érdekel a társaság üres fecsegése, hogy szívemben a csend ritmusa kalapál s egészen más a feladatom. Befogtam szemem és fülem és belevetettem magamat az élvezésbe. Három évig kóboroltam a legsötétebb erkölcsi szakadékok szélén és most csodálkozva tekintek vissza, hogy egyszer sem estem el. Ez csak Te lehettél. Köszönöm Neked Jóság, hogy mellettem álltál és kérlek bocsásd meg, hogy mindezek ellenére ennyi ideig ellenálltam. Légy velem, hogy jóvá tehessem.

25. 6 óra. Istenem hála Neked, hogy létezel. Léted világít, mint az égő nap. Utat mutatsz, hívsz és óvsz.

27-én. Imádkozom Hozzád az imádságért. Uram, szeretnék elégni szívem oltárán! Fogadj el. Azt akarom, hogy életem folytonos imádság legyen! Adj erőt hozzá. Állandóan Tebenned akarok élni! Segíts meg engem, mert egyedül te vagy a szent és végtelen hatalmú, fölséges Isten. Olyan a lelkem, mint a tűző napon eltikkadt növény. Epedve lankadok. Adj erőt, az ima kegyelmét és ismét életre kelek. Sebezz meg és égess, égess ki, mint az agyagedényt, hogy tiszta legyek, alkalmas táplálék tartására. Uram tarts meg, hacsak szemétkosaradnak is! Annak végtelenül örülök. Ne adj sok kegyelmet, mert nem bírom a felelősség növekvő terhét. Rejts el oldalsebedbe. Mi lesz velem?

Mindenképpen felőrlődöm. Használd fel Uram, vedd el akaratomat, mindenemet és imádságom is a Tied legyen, a Te szerető, önfeléd visszamosolygásod az Atyára.

29-én. Isten szól. Most nem a szelíd Jézus sugall, hanem a haragvó Isten parancsol. A sugallatra rá lehet fogni, hogy képzelet, de jaj annak, aki a parancsnak nem engedelmeskedik. Most nem érdem az életszentség, hanem kötelesség. Jézus követése kötelesség. Nem időszerűen hangzik a mai ember fülébe, de igazság, tehát könyörtelenül így van.

Kétféle tűz van. Az egyik emészt, a másik éget. Ez halált hoz, megsemmisít, a másik életet; az egyik gyötör, a másik édesen éget; az egyik kín, a másik óhajtott fájdalom. Az egyik a gyűlölet, a másik a szeretet tüze. Az életszentség magaslataira csak kiégetett edénnyel lehet felhaladni, kitisztított lélekkel; de melyik tüzet kell alkalmazni? Világos: a szeretet önmagát megemésztő tüzét.

A tűz három fázison vezeti át a tökéletesség hegyére törekvő lelket. Éppen úgy, mint a Szentmisében. Tulajdonképpen az ilyen ember élete is egy mise áldozat. 1. Felajánlás. A lét ormán felfelé feszülő ember könyörgése: suscipe, miközben a „pap kezében az arany kehellyé komorul s a bor Istenné lényegül.” Uram Jézus fogadj el magadénak. Fogadd el áldozatom, mindent elhagyok, hogy tied lehessen, még önmagamból is ki akarok vetközni, hogy kínjaim között megszülessél Te bennem. Meg akarok semmisülni, hogy éljek. Személyiségemet fel akarom oldani az engedelmisségben. Életáldozatom minden csepp borát összegyűjtöm alázatom kelyhébe és szeretetem hódolatával ajánlom fel az Istennek. Suscipe Domine me, igaz, hogy csak parány és semmit érő vagyok s Neked nincs szükséged senkire, de tekintsd a Te irgalmasságodat s az én kiáltó szükségemet, fogadj el, fogadj el. 2. Átváltozás. Élete egy magasabb létsíkba lendül s így minden cselekedete igen nagy értékűvé nemesedik. Átváltozik, a homo terrenusból sanctus lesz csodálatos misztérium útján s ez a 3. communis, az egyesülés Krisztus Jézussal. Egészen érthetetlen, csodálatos és imádandó misztérium. Jézus valami módon egy lesz azzal a lélekkel, akihez lakni megy. Itt nincs okoskodás, csak egyedül meghajlás és imádás.

31-én. A szenvedés taktusa égeti a szívbe a szeretet ritmusát. Uram, adj nekem szívet, add, hogy a Te Szíved alakuljon ki bennem. Nem elég irtani hibáimat, fel is kell vennem a Te formádat. Elhatároztam Uram, hogy felveszem és bárhová hívsz, követlek. Ez azonban csakis a szenvedés tisztító tüzeiben lehetséges. Az ormokra fel! Ragadj Uram és adj erőt. Tudom, hogy a domboldalon igen sok és nagy kínok várnak, mert hiszen minél magasabbra tör egy lélek, minél nagyobbra hivatott, annál többet kell tisztulnia a szenvedésben. Nem számít. Uram, most már vágyom a szenvedést, mert szereteted mindent megér. Igaz, hogy csak világos perceimben gondolkodom így, és ez ritka, azért kérlek, hogy ezeknek az óhaját tekintsd, mint enyémet. A többi időben a Te irgalmas szereteteddel szánakozva tekints rám, szegény bolondra és ne engeddd, hogy elessem. Uram, adj állhatatosságot a Szeretet égetésében, a szenvedés tüzeiben és a kísértések hevében egyaránt. Magamtól féreg vagyok, értéktelen senki, de Tebenned hatalom, erő, élet. Ezért vágyom

Hozzád: szereteted hatalmáért, erejéért, életéért, hiszen Benned élet van, olyan élet, mely fény, hogy megvilágítson minket. Fényt nem azért gyújtanak, hogy elrejtse! Uram, ezért vetem Beléd bizalmamat, várva, hogy a szenvedésekben, egyszer csak Magadhoz ragadsz és gyarló szolgád megszűnik élni Uram!

1951. dec. 6.

„Nekem mindegy, akár lelki dolgokkal foglalkoztok, akár külső munkában fáradtok, csak akaratotok rám irányuljon.” (Szt. Gertrúd LVII. III. könyv)

„Jézus világ Megváltója, hallgass meg bennünket, Te, akinek semmi sem lehetetlen, csak az, hogy ne könyörülj a nyomorultakon.”

„Aki a világot kereszted által megváltottad, Krisztus hallgass meg bennünket.”

„Üdvözlégy Jézus, mézzelfolyó Jegyes, istenséges gyönyörűségében az egész mindenség szívéből üdvözöllek, átölellek és a szeretet sebén csókollak.”

„Erősségem és dicséretem az Úr és üdvösségemre lett nekem.” (Szt. Gertrúd XLIII. fej. III. könyv)

A Munificentissimus Deus-ból:

„Hoc porro cultu Ecclesia Cordi Immaculato Beatae Mariae Virginis debitum honorem tribuit, cum sub huius Cordis symbolo Dei Genitricis eximiam singularemque animae sanctitatem, praesertim vero ardentissimum erga Deum ac Jesum Filium suum amorem maternamque erga homines divino sanguine redemptos pietatem devotissime veneratur.

Oratio oblata (2. II. 1951.)

Quando puer auxilium quaerit, ad quem alium potest se vertere, quam ad matrem. Ego quaque, excitatus ad Te festino, Matrem Verbi Divini, bonam Matrem meam!

Nunquam auditum erat Te aliquem inauditum reliquisse, qui adiutorium petivit. Peto Te propterea manus meas accipere et ducere me decursu vitae ac monere me omnibus tribulationibus meis viam Altissimi. Propterea voveo Tibi hodie ut fidelis ero ad Te et rogo simul gratiam ad votum firma voluntate semper ad oculos habendum et secundum id faciendum. Tuus sum et tuus volo manere et persistere. Accipe me tuum esse, peto Te Virgo Sanctissima ne sine gratia tua perderem.

52. febr. 28.

Olyan a lelkem, mint egy szánkó. A havas hegyoldalon csúszik. Lenn a hegy lábánál már nincsen hó. A szánkót még viszi egy darabig akadozva a súlya, de aztán megáll s az embernek magának kell húznia, hogy haladhasson.

A lelkem is eleinte repült, mint a szánkó a lejtőn. Vitte az Isten kegyelme. Könnyűek voltak az önmegtágadások, csaknem maguktól adódtak. Most túljutottam az első évek lendületén, a lelkem kezd akadozva a megállás felé közeledni. Adj Uram erős akaratot, hogy utamon meg ne álljak a próbák és szárazságok ezen idején, hanem kötelességeim következetes végrehajtásával, hibáim kiirtásával és erények gyakorlásával egyedül Neked akarjak tetszeni és soha senki másnak, jóságos Uram!

Ut labore faligutus in amorem rapiamur!

Nyári szünetben fontos lelki teendők:

Mindennapi szentmishallgatás és szentáldozás, hetenkénti gyónás, templomlátogatások, rekollekció júliusban és augusztusban, szentórák és a nyár közepén írásban beszámoló magamnak a vakációról.

Le matin à l'autel Lui victime et moi prêtre ... le long du jour Lui prêtre et moi victime. (P. Olivaint)

Quanto plus et melius reis, tanto gravior inde indicaberis, nisi sanctius vixaris. (Kempis I. 2,3)

Ady mondja: szeretném, ha szeretnének. És is vágyom szeretet után, de én tudom is, hogy engem a jó Isten, még nyomorúságomban is nagyon szeret. Én inkább szeretni szeretnék. Szeretném ezt a végtelen Szeretetet vizsontszeretni. Nagyon szeretnék szeretni. De ehhez nagy lelki tisztaságra és rendre van szükségem. Nagyon nagy állhatatossággal kell a szeretet türelmét és az erények gyakorlati szeretetét gyakorolnom.